

Každý má svou volbu: Pohodlně plout do otroctví, nebo vstoupit do **PROTIPROUDU**

Home > Politika

První fáze „speciální operace“ skončena: Západ nerozumí, protože rozumět nesmí a neumí. Špičkový americký zpravodajec objasňuje. Záchranná mise ztroskotala. Putinův danajský dar? Západ se hroutí. Lži ani cenzura ho nezachrání

31. 3. 2022

VÁCLAV DANDA s použitím analýzy Scotta Rittera podává zcela jiný obraz o „ukrajinském bojišti“ než nám vtoukají do hlav režimní média a těší se na to, až bude Ukrajina v EU

Hlavní úkoly první etapy takzvané speciální vojenské operace na Ukrajině byly podle ruského ministra obrany Sergeje Šojgua splněny, což umožňuje soustředit úsilí na dosažení hlavního cíle – osvobození Donbasu. Kyjevská armáda utrpěla podle jeho vyjádření značné škody: Ze 152 letadel jich bylo zničeno 123, ze 149 vrtulníků zbylo 77, ze 180 systémů protivzdušné obrany dlouhého a středního doletu jich ruské síly zlikvidovaly 152. Ukrajinské námořnictvo přestalo existovat. Značné ztráty utrpěly všechny formace pozemních i vzdušných útočných sil.

Autor:
Václav Danda
Publicista
Více o autorovi **ZDE**

Korporátní západní média však navzdory tomu stále mluví o „debaklu ruského tažení“ a předhánějí ve spekulacích o neúspěchu celé operace. Podle „důvěryhodných zdrojů potvrzovaných americkými a britskými vojenskými experty“ (které pak citují západní média, naše a polská na místě prvním) měla ruská armáda už před týdnem zásoby jídla, pohonných hmot a munice pouze na tři dny, a potom mělo dojít ke kolapsu. Ten se ale z nějakého nepochopitelného důvodu nekonal. Naopak. Rusko jde krok za krokem za svým cílem: oslabením ukrajinské armády, likvidací neonacistických bojových skupin včetně eliminace jejich velitelů. A především za osvobozením celého Donbasu a vytvořením bezpečného

Jiný způsob boje

To, že se pečlivě vybraní západní experti a korporátní média v hodnocení situace na frontě fatálně „mýlí“ – plnice zadání propagandy – netvrdí jen Rusko. Souhlasí to i s hodnocením jednoho ze špičkových amerických expertů, bývalého zpravodajského důstojníka a předního vojenského analytika Scotta Rittera (jeho přesné analýzy situace na v bojištích Blízkého východu využívala kromě jiných i britská MI6).

Vojenský analytik Scott Ritter

Ritter tento týden charakterizoval ruskou strategii jako „vysoce účinnou manévrovací válku.“ Rusko podle něho zahájilo svou „zvláštní vojenskou operaci“ s překvapivě malým počtem vojáků: 200 000 na přibližně 600 000 ukrajinských. Klasický útočný manévr po celé délce hranice s rychlým postupem na celém území proto podle něho nikdy nepřicházel v úvahu a Moskva o něm nikdy ani neuvažovala. Ruské vítězství vyžadovalo právě onu „manévrovací válku“.

Tento způsob boje je více psychologický než fyzický a zaměřuje se spíše na operační než na taktickou úroveň. Manévrování je vztahový pohyb. Úspěch toho manévru záleží na tom, jak inteligentně rozmístíte a přesováte své síly ve vztahu k protivníkovi. Ruský manévr v první fázi operace to podle jeho hodnocení plně dokazuje.

Mariupol osvobozen: Proti zbytkům nácků už jen chirurgicky

Taktická finta

Ritter je přesvědčen, že Ruská armáda si především potřebovala přizpůsobit bojiště. Potřebovala kontrolovat, čím Kyjev zaměstnává své početně nadřazené síly, a zároveň chtěla účelně distribuovat svou vlastní – podstatně menší – bojovou sílu, aby si usnadnila schopnost manévrování mezi jižní, střední a severní frontou, Rusko potřebovalo především zajistit pozemní most na Krym. K tomu bylo zásadní **obsazení Mariupolu**, což se již podařilo.

Současně bylo nutné vázat kyjevskou početně silnější armádu tak, aby to **Operaci Mariupol** nenarušilo. K tomu sloužily různé finty, fixační techniky i metoda „hlubokého útoku. Koncept je to poměrně jednoduchý: vojenská síla je protivníkem buď vnímána jako připravující se k útoku na dané místo, nebo provádí útok za účelem oklamání protivníka, tak, aby vázala jeho síly jinde.

Obdobná finta hrála hlavní roli v Pouštní bouři, kde námořní obojživelné síly ohrožovaly kuvajtské pobřeží, a nutily Irák připravovat se na útok, který nikdy nepřišel. 1. obrněná divize mezitím zaútočila na Wadi Al Batin, protože rozhodující bylo porazit Republikánskou gardu. Stejnou fintu používá ruská armáda. Obojživelné výsadkové jednotky na dohled od Oděsy na sebe neustále vážou významné ukrajinské síly, stejně jako fingovaný útok na Kyjev přinutil ukrajinské velení, aby tam ponechalo významnou část armády – čímž nebylo schopno posílit své jednotky na východě, kde je klíč k celé operaci.

Bitva o Mariupol: Boj muže proti mužů

Bez paliva, munice a zásobování

Na východě země podle Rittera shromáždil Kyjev asi 100 000 vojáků připravených k útoku na Doněck a Luhansk. Rusko provedlo široký fixační útok, jehož cílem bylo udržet tyto síly v plném nasazení a neschopné přesunout se a manévrovat jinde v zemi. (Obdobně jako během Pouštní bouře dostaly dvě divize námořní pěchoty rozkaz provést fixační útoky proti iráckým silám rozmístěným podél kuvajtsko-saúdské hranice. Tím na sebe vázaly značné množství mužů a materiálu, které Saddám nemohl použít k odvrácení hlavního útoku americké armády na západě.)

Jakmile se podařilo **dobýt Mariupol**, podpora operací z Krymu proti Chersonu rozšířila ruský pozemní most. Tato fáze operace je nyní skončena. Rusko mezitím současně metodou „hlubokého útoku“ narušilo a zničilo ukrajinskou logistiku, velení a řízení, letectvo a schopnost palebné podpory na velké vzdálenosti. Nikoli ruská, ale naopak ukrajinská armáda je dnes tím, komu dochází palivo, munice a zásobování, nemůže koordinovat manévry a nemá prakticky žádné letectvo.

V této situaci ruské velení přesouvá některé své přední jednotky z fingovaných operací v Kyjevě, do další fáze boje: jde jí o plné osvobození Donbasu a zničení elitních ukrajinských jednotek v oblasti Kramatorska a Krasnoarmijska. Bude nyní držet Ukrajinu v kleštích na severu a jihu, zatímco hlavní síly, posílené severními jednotkami, námořní pěchotou a jednotkami uvolněnými **dobytím Mariupolu**, mohou obklíčit a zničit zbývající šedesátitisícovou armádu na Donbase. „Tohle je válka ve stylu Big Arrow (Velký šíp) v celé své kráse, něco, co Američané znali, ale zapomněli na to v pouštích a horách Afghánistánu a v Iráku,“ končí svou analýzu Scott Ritter.

Staří známí

Armády Ruska a Doněcké lidové republiky **"začišť'ují"** tento týden poslední čtvrti v Mariupolu, kde se ukrývají nacisté z praporů Azov. Obyvatelé, kteří mohli téměř po měsíci opustit sklepy a poprvé svobodně vylíčit, co se ve městě okupovaném praporem Azov odehrávalo, **přinášejí** další a další **svědectví** o zběsilém a brutálním chování dědiců ukrajinského nacismu ve městě. Shodně potvrzují, že náckové využívali horní patra budov k budování střeleckých pozic a obklopovali se **civilisty jako lidskými štíty**.

Ukrajinská lež, další díl krvavého seriálu: Masakr tisícovky rukojmí v Mariupolu

Právě likvidace těchto nacistických skupin, které měly v Mariupolu hlavní stan, je jedním z hlavních cílů celé vojenské operace. Už předminulý týden byl zabit jeden ze zakladatelů Azova Nikolaj Kravčenko, známý pod přezdívkou Kruk. Armáda DLR pravidelně zveřejňuje fotografie zlikvidovaných vojáků z Azovu. A **čečenský „Specnaz“** je nyní hlavním oddílem specializujícím se na jejich „lov“.

Nejvyšší azovská esa se podle všeho stále ukrývají ve své poslední baště v průmyslové čtvrti Mariupolu, v továrních halách oceláren. Zakladatel Azova Andrej Beleckyj prý přesvědčil prezidenta Zelenského, aby vyslal pro zbývající pohlaví Azova záchranou misi. Vrtulník, který je měl – spolu s komandem speciálních sil – z oceláren odvézt, ale nedokázal kvůli soustředěné palbě jednotek DLR přistát. Zájem na jejich záchraně má ostatně i Bílý dům, neboť s mnohými se politické celebrity za Obamovy vlády **scházely** při přípravě Majdanského puče.

Tablo zlikvidovaných nacistů z praporu Azov

Danajský dar

Takže se zde kruh uzavírá? Měl se uzavřít. Ale právě tomu má kromě jiného zabránit ruská „speciální vojenská operace“. Je opravdu speciální. Jejím cílem nebylo a není „poamericku“ vtrhnout do země, „kobercově“ zničit její infrastrukturu a celou ji ovládnout bez ohledu na civilní oběti. Ruská strategie, taktika i současná vyjednávání s kyjevskými pučisty ukazují úplně jiný obrázek, než na jaký jsou západní propagandisté zvyklí z mnoha posledních invazí Spojených států do zemí vzdálených tisíce kilometrů od USA.

Ukrajina není jen ruský „podbřišek“, ale území historicky s ním spjaté. Ze sovětských dob zde také žijí milióny etnických Rusů. Moskva proto postupuje úplně jinak. Dala jasně najevo, že budoucí směřování země například do Evropské unie je věcí rozhodnutí zdejších obyvatel. Byl by to ostatně pravý „danajský dar“. Vladimír Putin si je nepochybně vědom toho, že Ukrajina v EU znamená definitivní rozvrat a rozpad bruselského impéria (něco jako vzít do EU Turecko).

Pokud budou mít ruští krajané na východě země zajištěnou bezpečnost, právo používat svůj jazyk, řídit své věci po svém a ze země se nestane americká jaderná či biologická zbrojnice připravená k útoku na Ruskou federaci, nemá s tím Moskva žádný problém. Ví, že o zbytek se postarají se svými dávnými územními nároky na Ukrajinu Poláci – a nakonec i celý bruselský „stát-nestát“.

Tohle ovšem nemohou pochopit západní politici, vojenští stratégové – a už vůbec ne jejich mediální propagandisté. Svět se právě před jejich očima dramaticky proměňuje, Západ se řítí do hluboké hospodářské, finanční, politické a duchovní krize – a oni si dál chtějí vystačit se zpěvem „revolučních písní“ na rtech. A doufají, že tvrdá cenzura a likvidace svobody slova způsobí, že veřejnost jejich lži neprokoukne.

Marně.